

Robbert maakt geen vrienden

(lousy job, someone has to do it)

Zoals slechts enkele vergevorderde provincialen niet weten, is Jan Heemskerk hoofdredacteur van de Playboy en in die hoedanigheid een gelukkig man. Om dat geluk vorm en inhoud te geven, heeft hij een extended familie met daarin het nodige bloed uit overzeese gebiedsdelen. Toch, mede in het kader van een sluimerend feminisme en een columngewijs vurig betoogde hekel aan Wouter Bos, troffen we 4 Conimexbommen in één jaargang aan als aanmoediging voor Mei Li Vos waarbij Ma leis Spijkenisse ook telt. Akkoord, er kan een nog betere verklaring zijn, maar van de liefst 8 ethnische groeperingen (Winkler Prins) in het land naast Brazilië zien we in het blad weinig terug, da's sowieso een feit.

Dit nu, is een weinig wetenschappelijk of anderszins steekhoudend stuk argumentatie. Ik begin er niettemin toch mee, omdat het erop lijkt dat de Surinamer vooral moeite heeft met *viendjes maken*. Terwijl het potentieel er best is. Denk even mee.

Als toeristische bestemming is het in Nederland zeer geliefd. De balans van KLM zou er heel anders hebben uitgezien zonder Suriname. De bauxietwinning is geheel in buitenlandse handen. Om een stukje promotie voor het product te maken moet de VVV het met Zeeuwse meisjes doen. Naar onomstreden, zij het geheime maatstaven maar niettemin onomstreden zijn Surinaamsen lekkere wijven. Joost Zwagermans heeft er nog eens een heel boek over volgepend. Ik zou geen FHM-lezer zijn (featuring de Roemeense Inna, deze maand) als ik dat niet als een voordeel definieerde. Het landschap, het klimaat en het regenwoud zijn zelfs niet lelijk in beeld te brengen, al zou men willen.

Toch lijkt het land er niet in te slagen sympathie op te wekken. Okee, de politiek wordt bevolkt door volstrekte idioten, maar om nu te beweren dat dat in Roemenië veel beter is. Boyband of hitsingle zijn niet de maat der dingen ... In de media zijn er wel wat geluiden te horen, maar Gerda Havertong als jurylid ondernemen of de voorganger om 1 uur 's nachts op TV - kan dat niet wat effectiever en consistent? In Nederland kunnen we spreken van een omvangrijke subgroep, die bovendien nogal eens gediscrimineerd wordt in met name het bedrijfsleven (die discotheek, daar mis je niks aan, trust me). Wees eerlijk (doe dat), D66 zou willen dat ze 300.000 man op redelijk aanwijsbare plekken kon bezoeken. Hoe komt het bijvoorbeeld, dat men nog nimmer een aansprekend politicus afleverde? Als mevrouw ter Horst keer op keer de media kan halen, moet dat betekenen dat die route voor iedereen openstaan, vind ik. Schakers zijn nare mannetjes (zie elders op deze site), maar het exemplaar dat wij mochten ontmoeten wist geen positie te verwerven simpelweg door nooit iets te

zeggen en zonder in details te treden .. kom je in CWI of anderszins in overheidsland dan lijkt men m/v de banen buitengewoon makkelijk te bemachtigen om vervolgens een heel arsenaal aan irritantzjntechieken uit te venten die in elk geval in mijn persoonlijke geval de beleving van de bevolkingsgroep sterk negatief beïnvloed heeft. Mogelijk dat het Arbeidsbureau bewust werft, maar dan blijft overeind, dat men dat kennelijk niet beseft.

Land, staat, volk: waar hebben we het eigenlijk over?

Wel eens te maken gehad met een hoofdkantoor? Zij zijn verantwoordelijk, want ik heb geen zin. Was het land eigenlijk ooit een staat te noemen? De werkkraft werd op plantages zowel vanuit India, Afrika en lokaal geworven. Inmiddels is Nederland al zeer lang een factor van betekenis. Tegenwoordig wonen er hoogstens 100000 Surinamers meer in Suriname dan in Nederland. De bevolkingsdichtheid is met 2,5 per km zeer laag. De stadscultuur van Paramaribo overheerst daarin.

Zou een persoon of een groep die identiteit uit willen dragen, dan is het een boeiende vraag welke die identiteit dan zou zijn. Evenementen die mikken op de cultuur van Indonesië, inmiddels niet erg dik meer verbonden met Nederland en vergrijst, worden vaak overheerst door eetcultuur, kraampjes en ondernemers op dat gebied. Kortom: wat zou de identiteit dan zijn en hoe dat uit te dragen?

De beeldvorming vanuit de criminaliteit

In de Rotterdamse bieb -kastje gemeentelijk uitgaven- kan men de nekharen vakkundig laten rijzen met de daar aan te treffen literatuur door maffe wetenschappers van aan Erasmus gelieerde commercie-onderzoekers. Daarin kan men platitudes lezen als dat werkloosheid en criminaliteit gelinkt zijn (best rot dan, al die zpp'ers tegenwoordig want dat zijn dus criminelen. Immers, zij leven nu op partnerinkomen en investeren in netwerkjes en de toekomst). Zonen willen niet deugen en de vrouwen daar horen we niks over want die zijn te mooi om te dissen (da's dan weer mijn dialect, maar statistisch kan ik bewijzen dat het imago van mooie vrouwen in Nederland niet te bezoedelen valt. Vrouwen krijgen in Nederland véél media aandacht met een wat kinderlijke, onjournalistieke benadering. Wat een Vrouw in Bedrijf is, daar zou in het geval van een man geen journalist zijn bed voor uitkomen. Idem dito interviews met werknemers in jaargidsen over werk. Maar laten we één imago probleem per keer behandelen). Hoe dan ook, positieve PR moet je als groep zelf doen.

De criminaliteit

Een blik op de kaart leert, dat het nogal onontkoombaar is dat er drugs gesmokkeld wordt. Daarnaast is er een emigratiegolf geweest. De Winkler Prins spreekt van een braindrain, dus de intelligentere, potentierijke jongeren verlieten het land en kwamen naar Nederland. Overigens is het een bekend gegeven dat de Nederlandse universiteiten altijd al graag buitenlandse studenten gewerven hebben. U zou niet willen weten wat een uitwisselstudent per jaar (netto) betaalt aan studie -en woonlasten en wat uw buurjongen kwijt is. Maar ja, we moeten door we moeten door, dus aan de niet-betalende klant wordt veel moeite besteed, dat is in de luchtvaart bijvoorbeeld ook zo. De docent blijft, dus de collegezaal moet vol. In principe is dat winst overigens, ik zou even vanzelfsprekend naar het Erasmus gaan, was mijn bedje het Wilhelminagebergte.

Gemiddeld wordt men er dus niet belezener op in Suriname, met die braindrain. Die bolletjestypes zijn dom en spelen met hun gezondheid, maar de verklaring is geld. Overigens zijn er stemmen te horen, dat drugshandel wel degelijk familiair gebeurt en het de vraag is of Justitie (van Nederland) het probleem nu wel écht wil oplossen. Of het als gevangeniswerkgelegenheid ziet. Zoals Revu regelmatig verhaalt, is er technisch van alles mogelijk bij het rechercheren en zo'n telefoontap doet wonderen. Ik vind militairen nogal erg blij types die reuze relaxed werk hebben -tenminste, ik neem even aan dat ik de verhalen mag geloven, anders moet je ze niet vertellen- en de marechaussee is dus degene die die slikkers oppakt. Maar zijn het dan telkens anderen?

De armoede

De schijn van een regenwoudgebied is bedriegend. Zoals we van de verarmde adel weten, is een heleboel hectaren onderhouden niet gratis. Enkele national parks, diersoorten die moeten worden beschermd en trein en wegdek willen ook een verfje op zijn tijd. Brulaap, tapir, RALreiger (vindt u nog steeds in het logo van onze drukkerij?), de bosmeester, de pijlgifkikker, de weervogel en de krabbenmand (geintje, sorry tweetie en wat heb je vandaanaag nou weer aan? Draag je dat thuis ook?). En dat sterft allemaal af. Als je niet oplet. 400 000 inwoners, het is werkelijk niet erg veel. Rotterdam is qua inwonertal al 40% groter. Inkomsten- en BTW-belastingen leveren in Nederland wel eventjes wat meer op. Toerisme is een inkomstenbron, maar de overheid moet vrij gekke dingen doen om er ook iets van mee te pikken. In Nederland fungeert de belastingdienst zonder enige terughoudendheid als scheidsrechter die *the haves* en *the have nots* uit elkaar houdt. En ook wordt het steeds moeilijker de intercedent of het PZ-mokkel uit haar 100jarige slaap te schudden en te bewegen iets bij te dragen aan een betere wereld. In plaats van een salaris te ontvangen om slechts de status quo naar de ogen te kijken, te bestendigen (dat kan de jongste koter van de CEO ook, zou je zeggen). Armen rijker maken is altijd

een probleem, overal. In 1994 was er nog een periode van 300% inflatie. Al met al: er is in Suriname overheids corruptie, arm/rijk verschil en dan zijn er ook nog eens al die bevolkingsgroepen.

Vanessa en Ruby Huxtable zijn alweer een hele tijd volwassen ..

en met die tandpastareclames in het Amerikaanse Witte Huis schieten we natuurlijk ook geen pepernoot op. Ik bedenk me, dat de beeldvorming bij subgroeperingen relatief gezien wat sterker door media beïnvloed wordt en dat de tijden wel eens gunstiger zijn geweest. Even in het geplaagde ego knedend, zijn er natuurlijk wel meer mensensoorten die geen vrienden maken. Cosmovrouwen zijn misschien toch een nuttig voorbeeld. Zo van die types die in elke man een scharrel zien, die bestaan alleen in films met Cameron Diaz, de Cosmo dus en in de Viva. De exposure staat dus in geen verhouding met het werkelijke aantal keren dat een vrouw op mij af kwam (nul keer in 40 jaar, volgens een recente calculatie). Ik vind ook wel, dat als we in Nederland hardop kunnen zeggen dat het niet zo logisch is Berberboefjes in Haltsferen door managementtrainee-meisjesofficieren van Justitie met blozende wangetjes vaderlijk (tja, moederlijk is toch ook vervreemdend in deze) te laten toespreken niet werkt .. en dat zeggen we, nietwaar, ik mag vinden dat dat CWI hun positieve actie eens kan heroverwegen. Omdat we hier journaillie genieten dat het liefst elke onderkin van Geert sufanalyseert -waar de overheid in kwestie politieke partijen gretig aan meewerkt want dan hoeven zij al die politicusPR niet te doen (niet wat voor, maar *als* er maar reuring is), realiseren we ons het bestaan van maatschappelijke voorsprong. Uit een Berbercultuur in een Rifgebergte groeit niet ineens een ontwikkeld, cultuurminnend, Monetaire Geschiedenis door drs. Ypma lezend burger. Echter. Komen we die gasten tegen, dan handelen ze in auto's, verkopen ze ons twee komkommers voor 85 cent, kiplen voor 1,90 de kilo, lassen ze de uitlaat van de bolide voor een geeltje, zijn ze Abdel in een roadmovie met een Merc W124 of Dunya in een TVserie. Men kan al met al niet beweren dat er niets aan het beeld, het imago wordt gedaan. Gegeven het feit dat Surinamers hier een generatietje langer zijn, maar evenmin al toe zijn aan een gebalanceerde boekencast met Coupland, Huizinga, de Greef en Kundera, zou ik die autoriteitsrol vanwege het feit dat de kennelijke competentie van het verbale bovengedrag bij lokale overheids PZ zo goed in de smaak valt .. zou ik die autoriteitsrol dan toch als het échte imagoschade-ding willen benoemen. Want Allah sta me bij, ik heb al wat van die betweters tegenover me gehad met een kale kop want dat Intermediair jaarboek over styleren, dat staat beslist wél in de boekenkast. En die 13jarige gemeentepolitiek ambassadrice (wat is *dat* nu weer) kon d'r ook wat van. Ach ja, hoe gaan die dingen. In de smaak vallen bij de overheid alsof je een Magnum Almond en American pizza tegelijk bent, tja, dat heeft duidelijk ook nadelen.

En dat de economie van het zo uitgestrekte land minnetjes is, tjeetje, gompie, dat is dan toch even ver van mijn bed (al die Surinaamse economiefeitjes voor niks gelezen? nee, ik leg iets uit over imago's. niks minder, niks meer)

Nog iets serieuzer, en psychologisch onderlegd nu

U weet dat ik wél een boekenkast heb vol psychologie en een kleine ondernemer in het marketingadvies moet daar natuurlijk ook het nodige van weten; marketing is ook psychologie. Zo'n Victor Seidler die Rediscovering Masculinity schrijft. Beelden van de welfare mum, Tom the sufferer, the lazy office worker en troubles met de vaderrol in general .. zou die kerel dat nu allemaal zomaar neerpennen? Dit nu zijn dingen, die de bewuste groep mits groepsbewust, wél in de boekenkast moet hebben. Nederlandse medewerkers binnen de overheid lezen ook over omgaan met andere culturen. Tenzij arrogant, d'accord. Ik kan de genetisch-technisch bevoordeelde groep naar de mond praten, of ze een spiegel voorhouden. Ik denk er goed aan te doen, te opteren voor de kritische blik. Amerikaanse Mercedesfolders -feit, geen mening- zijn goed gesorteerd qua african american. In Nederland is het vooral europees. Ik lees daar uit dat hoe Berbers hier zich entrepreneurial manifesteren, de african americans zich komend vanuit hun segregatie situatie (de tijd van north and south, voor tv kijkers) aan de andere kant van de plas dat ook gepresteerd hebben. In een andere richting hebben ontwikkeld dan in Europa, althans Nederland. Weer teruggrijpend op de virtuele Cosmovrouw. Ik, enige kennis of vriend in smalle of brede definitie van het woord, in visitekring of barbecue, ken een Surinamer laat staan eentje met Rubies. Dat is het nu juist: van exposure in media of op veelgeziene locatie als stadhuis wordt het percentage uiteraard niet groter. De kennis of bijna-vriend als repliek bestaat zo dus niet, en omdat ik op veel plaatsen kom, vertrouw ik er niet op dat dat verandert in de toekomst.

Slow food of Fast food? Tijd voor wat exposure van iemand die iets moeilijks inhoudelijks kan. Mag ook wielrennen zijn in de Raboploeg, moeilijk in de zin van inzet, niet alleen intellect. Regel dat.